63ste Jaargang No. 5147 — DAGBLAD — Zaterdag 28 Juni 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags: abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 3858; P. bus 8 Willemstad. Adres: Consciëntiesteeg 27

Uitgeverster en Administratie Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. B. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

Nieuws van Nederlands Indie

Wat zal de betekenis zijn van het aftreden van Sjahrir ?

Reactie bij de Amerikanen

Sjahrir verzocht ontslag als premier nadat linkse politieke groepen inbegrepen zijn eigen socialistische partij, zijn concessies aan de Nederlanders verwierpen. President Soekarno nam het ontslag aan en zal zo spoedig mogelijk een nieuwe regering laten vormen. De ministers zullen aanblijven zolang er nog geen nieuwe regering gevormd is. Sjahrir is in dit kabinet minister van buitenlandse zaken. Alle belangrijke republikeinse partijen zijn tegen de politiek van Soetan Sjahrir, terwijl ook de nationalistische partij zijn concessies verwierp.

Antara, het Indonesisch persagentschap publiceert heden het antwoord van Soekarno op de Nederlandse aide memoire. Soekarno verklaart daarin dat de vertegenwoordiger van de troon lid zal zijn van de tussentijdse regering, terwijl alle beslissingen met algemene stemmen moeten worden aangenomen, in tegenstelling met Sjahrir, die in zijn radiorede had aanvaard dat de vertegenwoordiger van de troon een positie „de jure" zou krijgen.

President Soekarno verklaarde, indien de Nederlanders van plan zijn een gemeenschappelijke gendarmerie in het republikeins gebied te gaan belasten met het bewaren van rust en orde, dan kan de republikeinse regering dit niet aanvaarden.

Haagse kringen verklaarden volgens de „Volkskrant" dat het ontslag van Sjahrir moeilijkheden geeft, want Sjahrir was de man die openlijk een overeenkomst trachtte te bereiken. (Naar men weet is de „Volkskrant" het blad van Prof. Romme.)

In een brief aan de republikeins socialistische partij verklaarde Koos Vorrinck dat de Nederlandse partij van de arbeid de republikeinse zienswijze van dit ogenblik niet kan accepteren, daar dit een inbreuk zou betekenen tegen de geldende Nederlandse grondwet.

Het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken verklaarde aan de pers dat het de indruk heeft dat de voorstellen der Nederlanders van 27 Mei vertrouwenwekkend zijn geweest en een uitdrukking waren van een redelijke toenadering met als doel een accoord te waarborgen volgens hetwelk voor de overgangstijd een federale regering voor geheel Indonesië zal worden ingesteld. Zulks dan in afwachting van de constitutionele ontwikkeling van de verschillende staten van Indonesië en de opbouw van de Nederlands Indonesische Unie.

Het departement in Washington noemde de rede van Sjahrir een rede die blijk geeft van hoge kwaliteiten van staatsmanschap en een rede die aan de Amerikaanse regering de verwachting gaf dat een gunstige regeling spoedig bereikt zal worden.

De berichten omtrent het aftreden van Sjahrir veroorzaakten op de beurs een daling van enkele punten.

Gisteren verklaarde het E.V.C. (Eenheids Vak Centrale), dat het zich tot het N.V.V. (Nederlandse Vak Vereniging) en tot de algemene mijnwerkers bond, met voorstel om onmiddellijk over te gaan tot algemene staking indien er van de Nederlandse zijde een actie zou worden gevoerd die kennelijk ten doel heeft, door toepassing van wapengeweld een beslissing in Indië te forceren.

De New York Times van Vrijdag vroeg aandacht voor de verklaringen van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (over de rede van Sjahrir — Red.) en voor de brief van Koos Vorrinck, waarin gevraagd werd om het Nederlandse voorstel inzake de vorming van een tussentijds bestuur aan te nemen, hangende de quaestie van de vorming van een rijk waarin het moederland en ook Curaçao en Suriname in deze hemispheer moet worden aangenomen.

Het blad merkt op dat de volken van Azië sympathie hebben bij de meeste Amerikanen, echter gelooft men dat zij verkeerd advies krijgen, indien er nu te overijld gehandeld wordt. Immers nu wordt hen op basis van gelijkheid samenwerking aangeboden.

Petitie aan de Staten-Generaal.

Er worde een einde gemaakt aan dit voor het Koninkrijk zo rampzalige beleid.

Het „Nationaal Comité Handhaving Rijkseenheid" heeft het initiatief genomen tot een petitie aan de Staten-Generaal in verband met de grote nood, waarin ons Koninkrijk verkeert ten gevolge van het Indië-beleid der regering.

In deze petitie wordt allereerst het volgende vastgesteld:

I. Het beleid in zake Nederlands-Indië is gekenmerkt door één voortdurend zwichten voor de druk van onverzadigbare extremisten, welke op hun beurt worden opgejaagd door rustelooze activiteit van communisten.

II. Dit beleid heeft thans gevoerd tot een overeenkomst met de „republiek Indonesië" welke alleen reeds door haar dubbelzinnigheid geen redelijk uitzicht biedt op een oplossing der moeilijkheden.

III. Het is buiten twijfel, dat uit de uitslag der verkiezingen niet kan worden afgeleid, dat het Nederlandse volk een Indiëbeleid, als tot dat ogenblik gevoerd, wenste. Niettemin is dit beleid in versterkte mate voortgezet.

IV. De toestanden in Nederlands-Indië, zoals die thans openbaar zijn geworden, vormen door de daaruit blijkende morele, geestelijke en stoffelijke ellende één aanklacht tegen dit tot heden gevoerde beleid.

V. De in gang gezette losscheuring van Nederlands-Indië van Nederland brengt aan Nederland ernstig verlies van volkswelvaart, aan het overgrote deel der volken van Nederlands-Indië blijvende verarming, rechteloosheid en een leven onder vrees, waardoor vele tienschrijnende tegenstelling staan tot de idealen, waarvoor vele tienduizenden Nederlandse onderdanen het offer van hun leven hebben gegeven.

VI. Het Indië-beleid voert en heeft reeds gevoerd tot de schandelijke practijk, dat Nederlandse soldaten, naar Nederlands-Indië uitgezonden om de eer van het land hier en het welzijn der volken ginds te beveiligen, worden gebruikt om een kennelijk aan Nederland vijandige republiek Soekarno te bevestigen.

VII. Het tot nu toe gevolgde Indië-beleid is gekenmerkt geweest door gebrek aan fierheid tegenover de bondgenoten, door een ontstellend tekort aan voorlichting van binnen- en buitenland over de werkelijke stand van zaken, door gebrek aan eerbied voor de regelen onzer Constitutie en de rechten van de Volksvertegenwoordiging, door een volslagen gemis aan openhartigheid tegenover het Nederlandse volk, hetwelk in steeds breder lagen weigert deze anti-nationale methoden te verdragen.

Het gewraakte beleid is thans tot zulk een dieptepunt gedaald, dat aan het niet geraadpleegde volk de ogen opengaan voor de gevolgen, welke zich in steeds toenemende mate openbaren.

Het Nederlandse volk weigert langer te worden gesteld voor voldongen feiten en begeert tijdig gekend te worden in de veranderingen van de structuur des Rijks, welke voor het welzijn van alle Rijsgenoten beslissend zijn.

Het begeert, dat de uitvoering der politiek in Nederlands-Indië in handen worde gelegd van mannen, die, zonder aan de eer van de Nederlandse vlag te kort te doen, allereerst het waarachtig welzijn van de volken in Nederlands-Indië nastreven.

Aan het vorenstaande wenst deze petitie, dit klaagschrift uiting te geven, weshalve de ondertekenaars door het plaatsen van hun handtekening met de grootste aandrang de Staten-Generaal van het Koninkrijk verzoeken:

1. Een einde te maken aan dit voor het Koninkrijk zo rampzalig beleid.

2. De uitvoering der politiek in Indië te doen leggen in handen van mannen, die allereerst het waarachtig welzijn van de volken in Indië nastreven zonder aan de eer van het Koninkrijk en van de Nederlandse vlag te kort te doen.

3. In vernieuwde vorm een Koninkrijk der Nederlanden, in hechte Rijksverbondheid, op te bouwen, met een aan de historie aansluitend werkelijk Rijksgezag, dat zelfregering ook van de gebieden overzee op zodanige wijze waarborgt, dat aan de aldaar levende werkelijk nationale verlangens naar politieke zelfstandigheid ten volle recht wedervaart en de onderdanen des Rijks aldaar in veiligheid en rechtszekerheid kunnen leven.

Rond plan Marshall

Een officieel krant in Abdis Ababa heeft critiek op het plan van Marshall omdat Afrika helemaal vergeten wordt. Het blad zegt, dat de mensen in Afrika net zo goed lijden als de mensen in Europa.

Men doet niets voor Afrika en toch is bv. ook Etiopië een land dat door de vijand is overrompeld en sinds de bevrijding moet Etiopië het zich maar op eigen kracht trachten te herstellen. Via België komt het bericht binnen, dat Joegoslavië zich in het plan van Marshall geïnteresseerd verklaard heeft.

Volgens Joegoslavië zal het plan de economische herstellingen van Europa vergemakkelijken en zal het zich basseren op het handvest van de Verenigde Landen.

In een nota aan Engeland, Amerika en Frankrijk verklaarde het land zich bereid deel te nemen aan de voorbereidende besprekingen. In Parijs kwamen de vertegenwoordigers van Engeland, Rusland en Frankrijk om kwart over drie voor de eerste zitting bijeen. Frankrijk en Engeland hebben reeds bekend gemaakt dat zij het plan toejuichen. De houding van Rusland is nog niet bekend. Nadat een begroeting had plaats gehad tussen Bidault, Molotov en Bevin, ging het gezelschap de trap op om de conferentie zaal binnen te gaan.

Molotov stapte het eerst binnen, gevolgd door Bevin. Men weet nog niet hoe lang of de conferentie zal duren, doch men spreekt van een dag of vier of een week, tenzij het debat op zijwegen geraakt en een politiek of ideologisch karakter gaat aannemen. Het programma van vandaag is als volgt:

Bidault zal een welkoms woord zeggen, waarin hij ook het Franse standpunt ten opzichte van het plan Marshall in korte trekken uiteën zal zetten.

Hij zal uit laten komen, wat gedaan moet worden op het gebied van economische samenwerking en hoe er snel moet worden opgetreden. Ook Bevin gaf officieel blijk spoed achter de quaestie te willen zetten en hij verklaarde van geen uitstel te willen horen. Men ziet zijn verklaring die hij voor het huis van afgevaardigden in Londen aflegde, als een waarschuwing voor de Russen om de conferentie niet te rekken.

Zowel van Franse kant als van Britse zijde heeft men met nadruk verklaard zich op een zuiver technisch plan te moeten baseren en te gaan zien wat voor nood er is aan steenkool, voedsel en staal (Parijs, (AP) 27.6).

BEVIN VERKOOPT GRAPJES

Bevin werd nadat hij het gebouw waar de conferentie gehouden wordt verliet, door vele journalisten omringd. Men vroeg hem of hij iets te vertellen had. Hij antwoordde: „Geen woord."

Toen men hem vroeg: „Wordt er geen communiqué verstrekt?", antwoordde hij: „Ik weet 't niet".

Op de vraag van de wanhopige journalisten of hij dan niets had mede te delen, antwoordde hij: „Jawel, ik vind het in Parijs veel warmer als in Londen."

PLAN MARSHALL.

Hedenochtend seint men uit Parijs dat er nog geen nieuws is over de houding van Rusland.

het nieuws van vandaag

Het nieuws van vandaag is belangrijk voor geheel het Koninkrijk, dus ook voor Curaçao en Suriname. In Nederland viel een tijd geleden heel sterk een artikelen-reeks op van een journalist die in het zelfde vliegtuig als de ministers Beel en Jonkman uit Indië terugkwam, bevestigd dat men er wel te onderhandelen zou zijn met Sjahrir, maar niet met Soekarno en Hatta.

Veel kranten wezen op die opvatting en hebben natuurlijk vermoed, dat de journalist in het vliegtuig heeft zitten luisteren naar de gesprekken van de minister Beel en Jonkman. Niet erg mooi van die journalist om luistervink te spelen!

De opvatting schijnt juist te zijn. Sjahrir was een man met wie de consul generaal van Amerika, Walter Foote kon praten en hij was genegen tot enkele concessie, zoals bleek uit de radiorede, die hij onmiddellijk daarop hield, een radiorede waarvan men echter onmiddellijk doorseinde dat het een rede gehouden was zonder ruggespraak met Soekarno. Wat bleek nu, niemand stemde in met Sjahrir, zodat deze figuur wel ontslag moest nemen. Dat deed hij. Zelfs de Amerikanen schijnen het geweldige van dit gebeuren zeer naar voren te willen halen. De AP gaf er 'n telegram over, de New York Times kwam gisteren los over Indië en toont aan, dat men begrip toont en bang is voor overijling. In Nederland dreigt het de eenheidsvakbond centrale met algemene staking zo men mocht overgaan tot militaire handelingen. Een zware tijd wacht Nederland, ons koninkrijk beleeft geweldige dagen.

Laat ons helpen goed begrip te vormen over de situatie en onthouden van ongefundeerde critiek. De „good will" van Nederland is bekend.

In Parijs vergadert men doch Bevin de vriend van de journalisten hield hen voor de gek en vertelde alleen maar dat hij het in Parijs warmer vond dan in Londen. Ook dat kan op de sfeer slaan!

In Rio de Janeiro verklaarde de president van Chili zich op voor de plannen van Amerika in zake de militaire actie voor geheel Amerika als een geheel.

Over het bezoek van Mevr. Peron kwamen nog lange telegrammen binnen, ze heeft weer gegroet en het leek weer althans dat meenden sommigen op een facistengroet. Er is veel politiek rond de figuur van señora Peron.

In Amerika gaat het protest tegen de Taft wet nog door.

Oostenrijk is weer aangenomen als lid op de internationale arbeids unie in Génève. Hongarije tekende het vredesverdrag.

Polen nam zijn begroting aan, het uitgemergelde land heeft veel op de begroting moeten plaatsten voor defensie.

Lucius Clayton zal komen praten over de mogelijkheid het verkeer via Rotterdam en Antwerpen en niet via Hamburg en Bremen te laten lopen, het zou een economisch voordeel zijn voor Nederland.

Er is nog steeds geen nieuws uit Parijs, doch de journalisten blijven actief zo weten ze te vertellen, dat bij de lunch ten paleize van Auriol van middag voor het eerst contact zal gemaakt worden tussen Amerika en Rusland, want de Amerikaanse gezant zal er ook zijn.

Hoe goed zulk een lunch!

President van Chili verklaart zich vóór de Amerikaanse plannen

Het bezoek van Mevrouw Peron bij den Paus

PRESIDENT GONSALEZ VIDELA.

Op een persconferentie verklaarde President Gonsalez Videla, tijdens zijn bezoek aan Rio de Janeiro, dat hij voor het plan is der standarisering van de bewapening van Amerika en dat hij voor het plan is om een leger te gaan oprichten voor geheel het wereldeel Amerika. Hij wees erop dat Chili voor de werkelijke democratie opkomt en wijzend op het handvest der Verenigde Landen en de overeenkomst van Chapultepec maakte hij onderscheid tussen werkelijke democratie en de gevoelsdemocratie.

Het handelsverdrag dat hij komt tekenen was gemaakt in de tijd van de oorlog doch hij wilde nu verdrag gaan tekenen voor de na-oorlogse tijd. Hij sprak van een internationaal democratisch front, wat een organisatie moet zijn dat kan optreden tegen tegenstanders van democratie. Toen hem gevraagd werd of er in Chili nog fascisten waren, antwoordde hij dat deze inderdaad nog zijn maar dat zij zich hebben verborgen onder de communisten. Hij wees op de belangrijkheid van de conferentie van Rio de Janeiro.

Er had een receptie plaats na een officieel staats banket en ook zal Videla een bezoek brengen aan het vroegere keizerlijke paleis (Rio de Janeiro, (AP) 27.6).

MEVROUW PERON.

Mevrouw Peron heeft bij haar visite bij den Paus een rozenkrans cadeau gekregen. De Zwitserse garde stond haar ter ere opgesteld en presenteerde het geweer. Bij haar rondtocht door het Vaticaan bezocht zij eerst de oudste gedeelte van de paleizen nl. de afdeling van de Borgias.

Na een bezoek aan de Sixtijnse Kapel waar zij het laatste oordeel van Michael Angelo bewonderde kwam zij naar de Sint Pieter en knielde neer in de kapel waar het Allerheiligste wordt bewaard. Ook knielde zij boven het graf van Sint Pieter onder het bronzen baldakijn van Berninni.

Bij haar binnenkomst als bij het verlaten van de Sint Pieters en op haar heen en terugtocht naar de ambassade werd zij door honderde mensen die waren komen toelopen, toegejuichd. Men hoorde herhaaldelijk roepen: „Leve Argentinië, Leve Italië".

Mevrouw Peron werd gisterenavond door een groep jongens lastig gevallen, die voor de ambassade kwam demonstreren. Men neemt deze jonge mensen communisten en personen uit het gevolg van Mevrouw Peron vertelden, dat zij het kabaal op straat hoorde doch zij gaven geen commentaar. Voor deze demonstratie was een menigte van 5.000 mensen haar komen toejuichen.

De politie heeft een dertig van de demonstranten die riepen weg met de fascisten, gearresteerd. Een van hen vertelde de politie dat de protest actie had plaats gehad omdat mevrouw Peron de fascisten groet had gebracht, maar andere personen die getuigen waren van haar groet aan het publiek zeiden dat het even goed een wuivende groet kon zijn als wel een fascisten-groet (Rome, (AP) 27.6).

LAKE SUCCESS.

In Lake Success nam men weer het debat op over de Balkan quaestie waarover een onderzoekingscommissie van de Verenigde Landen een rapport heeft uitgebracht. De Amerikaanse afgevaardigde Warren Austin, verklaarde dat de feiten niet te betwijfelen zijn, dat in het verwekken van wanorde de schuld aan de Sovjet satellieten gegeven moet worden. Hij vroeg om een goede controle te houden over het gebied van de onrust en stelde voor om een neutrale commissie of een neutrale commissaris naar dit gebied te sturen voor de tijd van ten minste 2 jaar, zodat men ten minste iedere drie maanden een verslag krijgt over de stand van zaken daar ter plaatsen. Het plan van Austin basseert zich op een voorstel van bovengenoemde onderzoekingscommissie. Max Harrelson, de AP-correspondent wees erop dat Bulgarije een van de meest fundamentele principen van het handvest der Verenigde Landen geschonden heeft. Ook Joegoslavië is een van de drie landen die in staat van beschuldiging gesteld worden. Albanië is nog geen lid van de Verenigde Landen, doch heeft wel om het lidmaatschap gevraagd. Austin zeide dat men het werkelijk moet zien als acties tegen de onafhankelijkheid van dit land en hij wees erop hoe in de moderne tijd op verschillende manieren de territoriale integriteit van een land geschonden kan worden. Niet alleen een invasie maar ook het intimideren en het aanwenden van methodes om in het geheim het land binnen te komen, zijn aanslagen tegen de onafhankelijkheid.

Austin vindt het niet nodig om er nog lang over te discuteren of dit als een bedreiging van oorlog gezien moet worden. Hier is bedreiging van oorlog. Hier is agressie en het twaalfde hoofdstuk van het handvest van de Verenigde Landen verleent de macht om geweld tegen agressors te gebruiken. Hij nam daarom het voorstel van de commissie over om Griekenland te helpen tegen de Guerilla bende (Lake Success, (AP) 27.6).

VREDE VAN VERSAILLES.

Heden 28 Juli is het de dag waarop de vrede van Versailles werd gesloten, na de eerste wereldoorlog. Feest zal er wel nergens zijn.

„OSSERVATORE ROMANO" OVER MEVROUW PERON.

De „Osservatore Romano" meldt dat Z.H. de Paus in Zijn gesprek met señora Peron, uitdrukking gaf van Zijn respect voor de weldadigheid van Argentinië. Argentinië met zijn illustere President heeft altijd getoond de getroffen landen van Europa te willen helpen, te beginnen met Italië.

Speciaal bedankte de Paus Argentinië nogmaals voor de houding tegenover de Pauselijke hulpactie, die zulke groot succes werd en waarvoor de Paus in staat was velen te helpen (Rome, (AP) 27.6).

LUCIUS CLAY.

Generaal Lucius Clay zal gelijk door bemiddeling van de ambassadeurs van Amerika in België en Nederland door het Ministerie van buitenlandse zaken in Washington werd medegedeeld, op zeer korte termijn besprekingen gaan openen inzake de verkeersorganisatie via Antwerpen en Rotterdam.

WERELDNIEUWS.

Bij de Ford fabrieken in Detroit vond men een oplossing in het loonconflict.

Caraibische Commissie.

Oude herinneringen en toekomstmuziek bij de opening van Caraibsche Conferentie.

Van de zijde van het Hoofd van de Persdienst van de Caraibische Commissie ontvingen wij door de bemiddeling van de Curaçaose persvertegenwoordiger 'n résumé van de openingstoespraken van de Vierde Conferentie van de Caraibische Commissie, waarover de genoemde persvertegenwoordiger, de Heer I. Bloch, reeds enige woorden schreef, die wij gisteren plaatsten. Wij laten hier dit résumé in vertaling volgen: ...

De Vierde Conferentie, die zoals reeds gemeld werd in het Shaw Park Hotel aan de Noordkust van Jamaica wordt gehouden, werd op 23 Juni geopend door Sir John Huggins, Gouverneur van de Kolonie.

In zijn introductie van de Gouverneur tot de vergadering, herinnerde de Voorzitter Sir John Macpherson, de Britse medevoorzitter van de Caraibische Commissie, er aan, dat Sir Huggins een van de voornaamste oorspronkelijke leden was van de Britse Afdeling van de Anglo-Amerikaanse Caraibische Commissie, waaruit het tegenwoordige lichaam zich ontwikkelde.

De Commissie, zo ging de Voorzitter verder, is een consultatief en adviserend lichaam, dat aan zijn doel zal beantwoorden, indien het er in slaagt de verbeeldingskracht en de belangstelling op te wekken en de samenwerking te verwerven van de plaatselijke gouvernementen en bevolkingen. Het feit dat de Gouverneur van Jamaica aanwezig is, is een bewijs van zowel de belangstelling van Jamaica als van hemzelf en de Voorzitter sprak zijn dank uit voor zijn tegenwoordigheid. Sir John Macpherson voegde hieraan toe, dat hij ook zeer dankbaar was voor de hulp, die het Jamaicaanse Gouvernement aan de vergadering heeft verstrekt; in het bizonder ook door het ter beschikking stellen van personeel voor het secretariële werk.

In zijn openingstoespraak zeide Sir John Huggins: „Mijn taak van deze morgen is een zeer korte en aangename. Het is niet mijn plan om het werk, dat de Commissie op het ogenblik doet, te bespreken. Ik heb zelfs geen kennis van de punten die op de agenda staan voor deze vergadering, noch zal ik trachten de plaatselijke politieke toestand van Jamaica te beschrijven, omdat ik weet, dat Gij U als Commissie niet bezig houdt met zaken van politieke aard. Ik ben hier vanmorgen gekomen om U allen een hartelijk welkom toe te roepen op Jamaica en de hoop uit te spreken, dat Uw verblijf hier aangenaam zal zijn. De meeste leden van de Noord-Amerikaanse en Britse afdelingen zijn vroeger reeds op Jamaica geweest en ik ben er zeker van dat zij mij zullen begrijpen wanneer ik zeg, dat mijn welkom van hedenmorgen in 't biezonder gericht is tot de vertegenwoordigers van de Franse en de Nederlandse regering, die Jamaica voor de eerste keer bezoeken. Het verheugt ons zeer dat wij hen in ons midden hebben."

De Gouverneur bracht dan de dagen in herinnering toen hij en de Heer Charles Taussig naar kantoorruimte in Washington gezocht hadden en hoe zij met het bevoorradingsprobleem geworsteld hadden, dat tengevolge van de Duitse Duikbootcampagne in de Caraibische Zee was ontstaan in het jaar 1942. „Wij trachtten voorraden te vinden", zeide hij „en schikkingen te treffen voor hun verscheping; wij trachtten de producten van de eilanden bijeen te brengen en te exporteren; wij hadden zelfs besprekingen met admiraals om uit te zoeken in welke richting de duikbootcampagne zich zou ontwikkelen."

In die dagen, ging de Gouverneur voort, werden enkele snelle en bevredigende resultaten bereikt. Zulke resultaten echter zouden slechts zelden op de normale weg kunnen worden bereikt door een Commissie als de Caraibische. Plannen maken op lange termijn op een plaatselijke grondslag is gewoonlijk een langzame en moeilijke zaak en de Caraibische gebieden, werden zo overweldigd door problemen als nasleep van de oorlog, dat vertraging in de uitvoering van de aanbevelingen van de Commissie onvermijdelijk waren.

De Gouverneur eindigde zijn toespraak met het uitspreken van de hoop, dat de Commissie een buitengewoon vruchtbare vergadering zal mogen hebben en van kracht tot kracht zal mogen voortgaan.

De Heer Charles Taussig, de Noordamerikaanse mede-voorzitter, beantwoordde als mede-voorzitter met de langdurigste functie, Sir John Huggins en sprak ook van hun vroegere samenwerking. Hij zeide, dat naar hij geloofde, binnenkort de volledige cijfers van de door duikboten in de Caraibische Zee in 1942 tot zinken gebrachte schepen bekend gemaakt zouden worden en dat het buitengewoon belangwekkend voor de Caraibische volkeren zou zijn te vernemen hoe dicht zij bij de afgrond zijn geweest.

De Heer Taussig vervolgde: „Wij zijn thans in een veel belangrijker stadium van onze werkzaamheden gekomen dan ten tijde van de Anglo-Amerikaanse Caraibische Commissie, omdat wij, zij het dan ook op geswetelijke grondslag, een volbloed internationale organisatie zijn met een geweldige verantwoordelijkheid." Hij sprak de hoop uit dat de vertraging en in de uitvoering van aanbevelingen niet te langdurig zouden zijn. De Commissie, zeide hij, werd geboren in een crisis en leeft nog een reeks crises.

De Heer Taussig vroeg in gedachten te houden, dat de Caraibische Commissie zich niet met politiek bezig houdt. Hij liet daarop volgen: „Ik geloof, dat wij allen dankbaar moeten zijn voor het feit, dat wij onze krachten kunnen richten op iets van gelijke zo niet grotere betekenis. Ik zou gaarne willen dat U deze gedachte ter harte neemt en ik ben van mening, dat zij de plaats die de Caraibische Commissie in dit ernstige probleem waar de wereld en vooral dit deel van de wereld tegenover staat, op de juiste wijze bepaalt en omlijnt. Wij mogen niet blind zijn voor het feit, al is het ook onze taak niet ons daarmede bezig te houden, dat er zeer veel politieke veranderingen plaats grijpen in het Caraibische areaal. Het Gouvernement van Jamaica en de regering van het Verenigd Koninkrijk hebben het feit niet verborgen dat er in September te Montego Bay een conferentie over de federatie van de Britse eilanden zal worden gehouden. Deze conferentie belangt ons niet aan, maar wat ons wel aanbelangt is het welzijn van diegenen, die politieke bestemming van deze gebieden zullen bepalen, want werkeloze handen, lege magen en goddeloze harten kunnen geen politiek stelsel dragen."

Prof. Dr. Kielstra, de Heer P. Pelieu, de Nederlandse en Franse medevoorzitters, spraken beide in het kort en dankten Zijne Excellentie voor zijn belangstelling voor de bijeenkomst en zij wensten Jamaica voorspoed en bloei. Zij spraken beiden hun sterke waardering uit voor de schikkingen die waren getroffen voor de bijeenkomst in het Shaw Park Hotel.

Na de formele openingsplechtigheid trokken de Gouverneur van Jamaica en de bezoekers zich terug en begon de Commissie onmiddellijk aan de behandeling van de agenda.

Aangeboden:

Een kamer met pension,

een schrijfbureau met boeken,

diverse meubelen en

damesjaponnen.

Te bevragen: Zeelandia 21.

CURAÇAO

ONZE HAVEN.

Op uitnodiging van Z. Ex. de Gouverneur zal de heer Jhr. van Heemskerk van Beest, directeur openbare werken in de stad Amsterdam een bezoek komen brengen aan Curaçao. De heer van Heemskerk komt onze havens bestuderen, het bezoek zou ongeveer drie weken duren.

VERTREK.

Heden vetrekt naar Nederland per tanker „Regina" Overste Suermondt en familie. We wensen de Overste en zijn familie een goede reis, en danken hem voor de prettige wijze waarop de Overste met de pers heeft samengewerkt.

CARAIBISCHE COMMISSIE.

Het dagblad van Jamaica „The Daily Gleaner" meldt, dat in Kingston nog arriveerde de heer Hasti oud gouverneur van de Virgini-eilanden, om de Amerikaanse delegatie ter conferentie te vertegenwoordigen.

Het blad meldt, dat de pers van Jamaica om een communiqué vroeg, dat de zelfde methode wordt gevolgd als op Curaçao tijdens de vergadering van de Commissie. Men verstrekt geen communiqué's, doch alleen bij het beeindigen van de conferentie zal er een communiqué aan de pers verstrekt worden.

TONEEL.

Opvoering Sprookjes - spel „Zonnekind", der H.J.A. Schroederschool onder leiding van Mejuffrouw C. van Lent. Op Woensdag 2 Juni a.s. te 7.30 uur 's avonds zal door een aantal leerlingen in Roxy een opvoering worden gegeven van „Zonnekind", een sprookjesspel in vier bedrijven. Op Zaterdag d.a.v. dus op 28 Juni, wordt een opvoering gegeven voor de jeugd in de Club Asiento, op Maandag, 30 Juni, te zelfder plaatse voor ouderen. Het stuk speelt in de kobolden- elfenwereld, er wordt veel in gezongen en gedanst en aan décor en costumering is veel zorg besteed. Het aantal medewerkenden is ongeveer 100. Het vorige jaar omstreeks Kerstmis oogstte Mejuffrouw van Lent met een soortgelijke opvoering, ook door leerlingen der Schroederschool, zeer veel succes. Belangstellenden wordt gewezen op de advertenties waarin alle verdere bizonderheden worden vermeld.

NEERLANDIA PRIJZEN.

Maandag zullen volgens usantie de Neerlandia prijzen worden uitgereikt aan de leerlingen die gedurende het laatste jaar de besten waren in de Nederlandse taal.

Voor de hoogste klassen van de MULO scholen vindt de uitreiking plaats in het ROXY theater des morgens om 8.45 uur, terwijl voor de zesde klassen en de zevende klassen van de U.L.O. scholen ter zelfder tijd in het theater West End.

DE NIEUWE STAATSREGELING.

Er was eigenlijk maar weinig studie voor nodig om te achterhalen hoe of de nieuwe staatsregeling er uit zou zien, welke aan de Staten was opgestuurd. Want ten eerste was er dat artikel in het blad „Groot Arnhem" van nota bene, 28 April waarin een korte weergave werd gegeven van de inhoud, daar ook was er sprake van een „voorlopige" wijziging zolang er nog geen grondwetswijziging heeft plaats gehad. We schreven reeds te vermoeden, dat het uit de memorie van toelichting zou zijn.

Ten tweede was er de malle houding van de Democraten bij de begroting, die ook uit ontevredenheid over het gekregene kon worden afgeleid.

Ten derde was er de speech van Eman over gelijkstelling met Curaçao, wat ook al deed vermoeden, hoe wel de staten zouden uitzien, natuurlijk niet evenveel leden voor Aruba als voor Curaçao.

Ten vierde was er een lang pleidooi Dinsdag jl. door de heer Gomez over benoemde leden in de staten, ook dat was duidelijk (Die vergadering werd één dag te vroeg gehouden, dan was er meer te vertellen geweest en was het gemakkelijker geweest om het publiek te boeien).

Zo was het eigenlijk geen verrassing meer... Niets aardig.

K.S.C.

Zaterdag 28 Juni: Asiento — K.S.C.-elftal; Zondag 29 Juni: Dosko — De Ster 10 uur. De overige wedstrijden (en ook de korfbalwedstrijden) zijn afgelast in verband met de Communiefeesten.

MEER RADIO'S VOOR CURAÇAO EN SURINAME.

Curaçao en Suriname zullen de eerste landen zijn waarheen de nieuwe serie Philips radio's die binnenkort uitkomen, zullen worden uitgevoerd. Bovendien zal aan deze gebiedsdelen een aanzienlijk grotere hoeveelheid toestellen worden toegewezen dan voorheen het geval was. Alle Philipsapparaten zullen in speciale tropenuitvoering worden geleverd.

Aldus de heer Jack Philips, directeur van Philips' verkooporganisatie te Caracas, die enige dagen te Curaçao vertoefde en hedenmorgen 27 Juni per KLM naar La Guayra terugkeerde.

De heer Philips, die tevens belast is met de supervisie over de verkoop in alle Caraibische landen, maakt in verband hiermede een luchtreis door West-Indië. Binnenkort hoopt hij per KLM naar Paramaribo te vliegen om aldaar zijn echtgenote, die per „Cottica" uit Nederland onderweg is, te ontmoeten.

ATENCION.

Ta pone na conocemento di tur hende cu tin un zapato na winkel di Sr. Pol, Carthagena 16, di bin tuma e zapato promer cu 1 di Juli 1947.

Despues di e fecha menciona nos no ta queda responsable di loque no a ser entregá.

J. GENARO.

Nieuws van overal

NIEUWS UIT CARACAS.

Er ging een gerucht over amok in Caracas waarbij twee officieren licht gewond zouden zijn nabij het paleis van den president. Aan ex-president Medina die momenteel in Buenos Aires verblijft, stelde men hierover vragen doch hij achtte de geruchten zeer overdreven. (De telegrammen zijn zeer beschadigd over gekomen, zodat wij heruitzending hebben aangevraagd. — Red.)

POLEN.

Het Poolse parlement nam gisterenavond de begroting aan groot 1 milliard 85 millioen dollar. Op de post nationale verdediging staat 260.000.000 dollar.

VAKBOND LEIDER.

De Zuid Amerikaanse vakbondleider Vicente Lombardo Toledano arriveerde voor een kort bezoek aan Rome, waar hij de gast zal zijn van de Italiaanse vakbonden. Hij was reeds in Joegoslavië (Rome, (AP) 28.6).

OOSTENRIJK AANGENOMEN.

Oostenijk is weer als lid van de internationale arbeidsconferentie in Geneve aangenomen (Geneve, (AP) 28.6).

HONGARIJE.

Het parlement ratificeerde met algemene stemmen het vrede's verdrag (Boedapest, (AP) 28.6).

DINER IN PARIJS.

Bidault heeft als gastheer de beide ministers van buitenlandse zaken met hun staf uitgenodigd tot een diner op de Quai Dorsey.

KAMPIOEN WEDSTRIJDEN.

De laatst gehouden voetbalwedstrijden voor het kampioenschap van Nederland hadden de volgende uitslagen: B.V.V. — N.E.C. 2-3; Blauw Wit — Ajax 1-2; Heerenveen — M.V.V. 2-2.

OLIE NIEUWS.

Uit New York bericht men dat ook het verzet tegen de wet Taft reactie opwekt bij hen die werken in de olieindustrieën

SPOEDBERICHT.

Een AP-telegram sprak van geruchten als zou Maandag in Indië met militaire actie begonnen worden.

Generaal Spoor sprak echter dit bericht tegen.

Heden overleed in den Heere

Mevr. Maria Anastacia Jansen.

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4 30 p.m.

Sterfhuis:
Conscientiesteeg 26.

Rosaura Dorothaal
Anton Dorothaal
Corry Sprockel
Delfincio Jesurun
Herman Pop
Ismael Cardoze
John de Jongh
A. Suares
H. Suares
Humberto Rijna

Petrus en Paulus

29 Juni

HEILIGENFEESTEN IN DE TIJD VAN PINKSTEREN.

„Gij zijt Petrus, en op deze rots zal Ik Mijn Kerk bouwen" (Evangelie).

Met deze woorden bevestigt en beloont de Heer de belijdenis, die Simon zo juist in naam van de overige Apostelen heeft uitgesproken: „Gij zijt Christus, de Zoon van den levenden God." — „Voor wien houdt men de Mensenzoon?" vroeg de Heer aan zijn leerlingen.

Zij antwoordden: „Sommigen voor Johannes den Doper, anderen voor Jeremias of een van de Profeten." Zoveel meningen en verkeerde uitleggingen, als het om Christus gaat. Slechts één heeft god geantwoord, Petrus. „Gij zijt met Petrus en de Apostelen wij, de Kerk. Sedert tweeduizend jaren herhaalt zij het, alle ontkenningen, alle aanvechtingen van een z.g. wetenschap ten spijt: „Gij zijt Christus, de Zoon van den levenden God." En: „Gij zijt Petrus, de rots.

En op deze rots zal Ik Mijn Kerk bouwen". Petrus en de Kerk behoren onafscheidelijk bij elkaar, Petrus, het fundament, waar op de Kerk rust. Petrus, de man van geloof, de man, die alles verlaat en Christus volgt (Matth. 19,27). Petrus, die onder keizer Nero voor zijn geloof, voor zijn Heer en Meester blij zijn leven geeft, met den Heer mee-gekruisigd. Aan hem heeft de Heer „de sleutels van het Hemelrijk der Kerk gegeven. Alles, wat gij op aarde zult ontbinden, zal ook in den Hemel ontbonden zijn." Aan hem, den Apostel, is het hoogste gezag in de Kerk gegeven. De Kerk van Christus is alleen daar, waar Petrus is, in zijn persoon, in zijn opvolgers. Wel stormen de machten der hel op Petrus en de Kerk aan: maar „ de poorten der hel zullen haar niet overweldigen", want zij is op Petrus gebouwd.

Dat is vandaag de jubel en het zege-bewustzijn van de Kerk, van de heilige liturgie: Wij zijn één met Petrus, wij zijn op Petrus gebouwd. Wij behoeven niets te vrezen. Wij hebben slechts dankbaar te zijn, dat wij Petrus kennen, dat wij op hem als op het fundament zijn opgebouwd. En er voor te zorgen, dat wij met Petrus, met de op hem gestichte Kerk, volmaakt verbonden blijven en steeds meer in Petrus en de Kerk ingroeien.

„En de poorten der hel zullen haar niet overweldigen." „In die dagen — het was in het jaar 42 of 43, ongeveer tien jaren na de Hemelvaart des Heren — legde Herodes de hand op enige leden der Kerk, om hen onschadelijk te maken. Jacobus den Meerdere, den broeder van Johannes, liet hij met het zwaard onthoofden. Toen hij zag, dat het den Joden aangenaam was, liet hij ook Petrus grijpen en in de gevangenis werpen." De Kerk van Christus in boeien, in de macht der vijanden. Maar „de poorten der hel zullen haar niet overweldigen." „De Kerk bad zonder ophouden voor Petrus tot God." Petrus slaapt, geboeid, tussen twee soldaten. „Plotseling stond de Engel des Heren voor hem. Sta vlug op. Toen vielen de boeien van zijn handen." Petrus nam zijn schoenen en mantel en volgde den Engel. „Hij wist niet, dat het werkelijkheid was, wat door den Engel met hem gebeurde. Zij gingen de wachten voorbij en kwamen aan de ijzeren poort, die naar de stad voert.

Zij ging vanzelf voor hen open. Zij gingen door de poort de stad in. Toen scheidde de Engel van hem. En Petrus kwam tot zichzelf en sprak: „Nu weet ik zeker, dat de Heer Zijn Engel gezonden heeft. Hij heeft mij uit de hand van Herodes en aan alle verwachtingen van het volk der Joden ontrukt" (Epistel).

In Petrus ziet de Kerk vandaag zichzelf. In wat de Heer aan Petrus deed, als Hij hem wonderbaar aan de hand van zijn vijanden ontrukte, herkent zij haar eigen geschiedenis: door de mensen vervolgd, gevangen gezet, van haar vrijheid beroofd, verdrukt en lastig gevallen, wordt zij door den Engel des Heren wonderbaar gered.

Dankbaar jubelt de Kerk in den Introitus: „Thans weet ik zeker, dat de Heer Zijn Engel gezonden en mij van de hand van Herodes ontrukt heeft." Dat is niet Petrus alleen, dat is de Kerk zelf. De geschiedenis van de Kerk van Christus, de geschiedenis van iedere Katholieke Christen, de trouw is aan Petrus, aan de Kerk, aan het geloof, aan de priesterschap. „De poorten der hel zullen haar niet overweldigen." Wij zijn op Petrus en door Petrus op Christus, den Heer van de mensen en de duivels, gegrondvest. Verbonden met Petrus, met de Kerk, met haar geloof, met haar Sacramenten, maar haar morele beginselen, met haar priesterschap: in gehoorzaamheid en trouw aan haar zijn wij onverwinlijk.

„Voor wien houdt men den Mensenzoon?" Nu, in onze dagen? Laat hen zeggen, wat zij altijd gezegd hebben, wij staan aan de zijde van Petrus en belijden: „Gij zijt Christus, de Zoon van den levenden God." „Gij alleen de Heilige. Gij alleen de Heer. Gij alleen de Allerhoogste, Jezus Christus met den Heiligen Geest in de heerlijkheid van den Vader. Amen." Hemel en aarde zullen vergaan, maar Uw woorden zullen niet vergaan. Gij zijt „de weg, de waarheid en het leven". (Joh. 14,6).

In de gemeenschap met Petrus, met de Kerk, met Rome, met den bisschop, met het kerkelijk gezag ligt onze kracht, grootheid en veiligheid. In de mee-viering van het heilig Offer en in de deelname aan het Offermaal van de heilige Communie gaan wij steeds dieper in de gemeenschap in. Zo worden wij, bij Petrus aangesloten, zelf een rots, waarop de Heer zijn Kerk, het rijk der genade en der toekomstige heerlijkheid zal opbouwen (Communio).

PRINS BERNHARD.

Morgen Zondag is het de verjaardag van Z.K.H. Prins Bernhard. Ieder van ons kent de Prins. Hij bezocht immers Curaçao en in die dagen is wel heel Curaçao uitgelopen om de Prins te gaan zien.

In een feestartikel schreef minister Aalberse eens over de flinke houding van de Prins ter vergadering van de Raad van State, God zegene Hem, tot geluk van Prinses en de kleine Prinsesje, ja van geheel het Rijk.

Er kwam een aparte beschikking uit van de Gouverneur hoe de feestdag officieel gevierd zal worden nu de dag op Zondag valt.

De Gouverneur van Curaçao
Overwegende:
dat de verjaardag van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard dit jaar op een Zondag valt;
Heeft goedgevonden:
Te bepalen:
A. dat op Zondag de 29e Juni en Maandag de 30e Juni as. ter gelegenheid van de verjaardag van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden, van zonsop- tot zonsondergang van de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en van de Gouvernementsvaartuigen de nationale vlag zal worden uitgestoken;
B. dat op Maandag de 30e Juni de Gouvernements-kantoren voor zover de dienst dit toelaat van 12 uur des middags af gesloten zullen zijn.

Radio Nederland
Wereld omroep P.C.J.
Program

Zondag, 29 Juni.

5 uur: Engelse Berichten.
13.30 uur: Programma voor de Nederlandse Strijdkrachten in Indië.
14 uur: Oosterse uitzending:
1. Korte herdenking v.d. verjaardag van Z.K.H. Prins Bernhard.
2. Het voornaamste nieuws.
3. Originele Krontjong-klanken (gr.).
14.30 uur: Opening en Programma-overzicht.
14.31: Militaire Marsmuziek (gr.).
14.45: Het Radio-Koperblaaskwartet o.l.v. Fred Hausdörfer (e.o.).
Bestaande uit: Fred Hausdörfer, trompet, Henk Nijhoff, trompet, Hein Mackenzie, hoorn en Jan Welbergen, trombone.
O. Tune
1. Holiday
2. Andante Pastorale (intermezzo)
3. Capriolen — polka (trompetsolo)
4. Birthday — march
(Composities van: Fred Hausdörfer).
15: Gelukwens aan Z.K.H. Prins Bernhard.
Wilhelmus.
Programma-overzicht.
Nederlands Nieuws.
15.20: „Prins Bernhard in het Nederlandse leven" — Klankbeeld.
15.50: Muziekprogramma.
16.10: Indisch Nieuws.
16.15: Studiodienst door Ds. A. J. Blauwendraat, Ned. Herv. Predikant te Soestdijk.
16.27. Nederlands Nieuws in het kort.
16.30 uur: Internationaal „Happy Station" Programma door Edward Startz.
18 uur: Einde uitzending.

EUROPA EN AFRIKA

Zelfde programma-onderdelen alleen in de andere volgorde.
20: Opening.
Gelukwens aan Z.K.H. Prins Bernhard.
Wilhelmus.
Programma-overzicht.
Nederlands Nieuws.
20.20: „Prins Bernhard in het Nederlandse leven" — Klankbeeld.
20.50: Muziekprogramma.
21.10: Indisch Nieuws.
21.15: Sportnieuws.
21.18: Radio Koperblaaskwartet o.l.v. Fred Hausdörfer (e.o.).
Militaire Marsmuziek (gr.).
21.45: Studiodienst door Ds. A. J. Blauwendraat, Ned. Herv. Predikant te Soestdijk.
21.57: Nederlands Nieuws in het kort.
22: Internationaal „Happy Station" Programma door Edward Startz.
Sluiting en Wilhelmus.
23.35: Einde Uitzending.

VOOR DE WEST.

2.45 — 3 uur: Studiodienst door Ds. A. J. Blauwendraat, Ned. Herv. Pred. te Soestdijk.
3 uur—3.28: Gramofoonplatenconcert.

Maandag, 30 Juni.

10.30 uur: Engelse Berichten.
13.30 uur: Programma voor de Nederlandse Strijdkrachten in Indië.
1. Nieuws.
10.3 2. De Stem van de Jeugd.
3. Algemene Voorlichting: P. Frische, „Lange afstandsvoorziening van gas en electriciteit door de Nederlandse mijnen".
14.30: Opening Algemeen Programma en Programma-overzicht.
14.32: Fragmenten uit de opera „Faust" — Gounod.
Uitgevoerd door solisten koor en orkest (gr.).
15.01 uur: Nederlands-, Indisch- en Sportnieuws.
15.29: Cabaret-programma.
„Jonge Nederlandse Cabaretartisten vragen Uw aandacht."
Wij stellen U voor: Iris Man, Katja Bernsen, Jan Bleeker, Karel Prior en Gart Jan Kruutmoes.
Verder verlenen hun medewerking: „De Surprisers".
15.59 uur: Internationaal Nieuws en Persoverzicht.
16.14 uur: Programma van morgen.
16.15: Zendingskwartier o.l.v. G. Verheul.
16.26 uur: Nederlands Nieuws in het kort. Sluiting en Wilhelmus.
16.30 uur: Einde Uitzending.
19 uur: Engelse Berichten.

EUROPA EN AFRIKA.

Zelfde Programma-onderdelen, alleen in andere volgorde.
20 uur: Opening en Programma-overzicht.
Nederlands-, Indisch- en Sportnieuws.
20.30: Cabaret-programma.
„Jonge Nederlande Cabaretartisten vragen Uw aandacht."
21 uur: Internationaal Nieuws en Persoverzicht.
21.15: Fragmenten uit de opera „Faust" — Gounod. (gr.).
Uitgevoerd door solisten koor en orkest.
21.44: Programma van morgen.
21.45: Zendingskwartier o.l.v. G. Verheul.
21.56: Nederlands Nieuws in het kort, Sluiting en Wilhelmus.
22 uur: Einde Uitzending.
23.30: Engelse Berichten.

VOOR DE WEST.

Zie voor volgorde programma-onderdelen: Europa en Afrika.
2.05 — 2.20: Groetenprogramma.

SURINAME

JOODSE KOLONISATIE.

De Surinaamse bond van oorlogsveteranen hield een bijeenkomst, waarop als gast ook Dr. I. Steinberg, secretaris-generaal van de „Freeland League" aanwezig was, over het vraagstuk van de Joodse Kolonisatie, teneinde ook „de man van de straat" de gelegenheid te geven zijn mening te geven.

De voorzitter van de bond verklaarde, dat „de bond niet principieel tegen Joodse immigratie was, maar dat deze zaak nog teveel in een geheimzinnig waas was gehuld om daarover nu een definitief oordeel uit te spreken", aldus een verslag in het nieuwsblad „De West".

Andere sprekers wezen op de prestaties der Joden in Palestina en spoorden ertoe aan vertrouwen te stellen in Bestuur en Staten die de uiteindelijke beslissing hebben.

Dr. Steinberg beantwoordde in het openbaar een aantal vragen.

VERSTEKELINGEN.

Het hoofdbestuur van de Vereniging „Ons Suriname" in Nederland heeft een brief aan de voorzitter van de Staten van Suriname geschreven, waarin de aandacht wordt gevraagd voor „de grote toeneming van het aantal Surinamers, dat probeert als verstekeling hun land te verlaten" en waarvan „een belangrijk gedeelte in Amsterdam terecht komt".

Bij aankomst in Nederland blijken de meesten in zeer moeilijke omstandigheden te verkeren. De vereniging waarschuwt, dat een deel „terecht komt in kringen, die niet tot de meest geschikte gerekend kunnen worden" en dringt erop aan, dat de belangen van zulke verstekelingen door „een meer officiële instantie" dan de vereniging behartigd zullen worden en dat er „maatregelen zullen worden getroffen, welke tot gevolg zullen hebben, dat vertrek op onwettige wijze uit Suriname niet meer noodzakelijk, en/of mogelijk zal zijn".

Proces de Geer

Oud-premier ter verantwoording geroepen

Een gewezen minister-president staat terecht. Niet iemand, om wiens schouders door een toevallige politieke omstandigheid het kleed van de macht is gehangen. Neen, dit „ooilam" van den grooten De Savornin Lohman heeft vijftig jaren in het openbare leven van dit land een belangrijk aandeel gehad. Rotterdams raadslid, Gedeputeerde van Zuid-Holland, burgemeester van Arnhem, minister van Financiën, herhaalde malen kabinetsformateur, minister-president,adviseur van de Kroon, leider van de Christelijk-Historische Partij, hoofdredacteur van „De Nederlander". Minister van Staat ten slotte, de eretitel voor bewezen uitstekende diensten, die het eerst aan Gysbert Karel van Hogendorp is verleend.

Decennia lang heeft deze man in de domeinen van de macht vertoefd, aan het hof verkeerde, ons land gerepresenteerd, ambten vergeven, invloed uitgeoefend en dat morele gezag, waarom Troelstra hem in zijn Gedenkschriften prijst. Decennia lang was de naam De Geer een begrip, waarvan ook de politieke tegenstanders met eerbied gewaagden. „Wie staat, zie toe, dat hij niet valle"......

Nu zit hij, die zwoele Vrijdagmorgen, op de plaats dier beklaagden die beschuldigd worden het land of hun medeburgers te hebben verraden. Zijn enige voorrecht is, dat hij niet het harde hout van de bank behoeft te gevoelen, maar dat men den zesenzeventigjarigen een stoel geeft. **„Ik vrees, dat Uwe Excellentie nog eens zult vallen onder de onlangs ingestelde bepalingen inzake hulpverlening aan den vijand"**, in die zin heeft Hare Majesteit de Koningin in 1942 een brief aan De Geer laten ontwerpen. Die vrees is bewaarheid.

Ons volk heeft dit schouwspel niet gekend, sinds de dagen van Oldebarnevelt. Ook hij was een oud man, ook hij was leider van Staat in moeilijke dagen. Hoezeer heeft de last van zijn vonnis Maurits' reputatie gekreukt! Er zijn punten van overeenkomst tussen hem, wiens bevende hand het stokje als laatste stut omklemde en dezen De Geer, wiens nerveuze en aristocratische vingers een manuaal in de lucht maken. Men legde den grijzen raadpensionaris ten laste, dat hij zou hebben gezegd **„het beste middel om uit de oorlog te geraken, is onderwerping aan het Huis van Bourgondië."**

Hij gaf het zelfde antwoord, dat thans De Geer geeft:

„Ik kan fouten en feilen hebben gehad. Ik heb de belangen van dit land niet willen schaden. Ik ben onschuldig."

Gij zijt een eigengereid man, voegde de president, prof. Van Hamel, jhr De Geer toe. Ds. Trigland noemde van Oldebarnevelt „hoogmoedig en laatdunkend", en zonder twijfel is hij dat geweest. Er zijn punten van verschil: Van Oldebarnevelt bleef op zijn post. De Geer verkoos de huiselijke haard boven de opdracht van zijn vorstin, die hem gebood in vrijheid te blijven. Van Oldebarnevelt was van ijzer. De Geer van dat zachte materiaal, waaruit men, zoals een getuige het noemde: kwakers. Leger des Heilssoldaten en pacifisten maakt: al zouden wij het noemen van de soldaten van Generaal Booth in dit verband niet op zijn plaats vinden.

Maar toch, zowel het proces van Van Oldebarnevelt als dit, leert, dat de rechtszaal een extreem middel is om politieke daden te beoordelen en een gevaarlijk middel. In een absolute monarchie behoort een minister zich te verantwoorden in het Kabinet van den Koning; in een constitutionele monarchie in het Parlement. Wie een minister voor de rechtbank brengt, brengt de politiek voor de rechtbank. Om de hulpverlening aan den vijand te beoordelen, die ten laste is gelegd, zoekt men de mentaliteit en vroegere daden van den minister na te speuren, moet men in het politieke verleden graven, dat voor een deel is neergelegd in de notulen van de ministerraad.

Neutraliteitspolitiek.

Het bleek, dat Jhr. De Geer een voorstander bij uitnemendheid was van de politiek van de neutraliteit, dat hij een compromisvrede met Duitsland zocht. Wij bewonderen prof. Gerbrandy om het tegendeel. Maar indien de heer De Geer opvattingen huldigde als deze, dan mocht hij niet alleen, dan moest hij hiervan doen blijken. Indien men zulke feiten, alvorens de historie haar grijze stof over de passies heeft gelegd, in de rechtszaal bespreekt, dan kan geen minister zijn ambt bekleden, zonder vrees voor toga en bef. Mr. Bakhoven, de advocaat-fiscaal, deed het soms voorkomen, alsof niet De Geer, maar de politiek van de neutraliteit terechtstond.

De enige en uitsluitende vraag, voor welker beantwoording het Hof Vrijdagmorgen om 9.30 uur bijeenkwam, was van een andere aard. Het was de vraag of een minister van Staat zich tot tweemaal toe had schuldig gemaakt aan hulpverlening aan den vijand in oorlogstijd. Zou hij schuldig worden bevonden, zo denkt men, slechts de gratie van de Koningin kon Jhr. De Geer bewaren, de plaats te betreden, waar landverraad met de dood wordt gezoend, tenzij kapitale straffen het sombere prerogatief blijken te zijn van kleine luiden.

Een jaar voorwaardelijk en vierduizend gulden boete te eisen tegen zulk 'n man op zulk 'n tenlastelegging, betekent of gebrek aan moed, of gebrek aan vertrouwen in eigen zaak. De slappe geest van de symbolische landsverdediging vond een miserabele resonans in de symbolische eis van den vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie.

De zitting begint.

Biezonder Gerechtshof te Amsterdam.

Vrijdagmorgen. De sfeer van het grote proces. Notabelen. Gerbrandy, Welter, Bolkestein; óók Van Geelkerken, Goedewaagen en Otto Bene. Schouwspelen als deze trekken volle zalen. De val van een nationale figuur is dramatisch en bovendien: men hoopt de sluiers te zien opheffen, waarmede macht is bekleed. Te zeer meent men, dat in de hogere regionen van de macht een andere sfeer heerst dan in de lage; te zeer heerst de voorstelling, dat de wereldlijke hiërarchie ook een morele hiërarchie is. Wij zijn allen zondaren en hoe groter de macht, des te groter kan het misbruik zijn. Shakespeare gebruikte koningen en ministers als dramatis personae.

Voor ons, in de getuigenbank zit Dr. Otto Bene — eens vertegenwoordiger van het Auswärtige Amt bij den Rijkscommissaris, — geboeid. Voor ons zit Dr. Goedewaagen — eens secretaris-generaal van het Departement van Volksvoorlichting — nu geboeid. Voor ons zit Van Geelkerken — eens machtig man in Nederland — nu geboeid. In luttele jaren is hun macht ijdel en tot rook geworden. Vóór hen zit weer de minister van Staat, Jhr. Mr. Dr. De Geer. Oud, niet gebroken.

Naast hem, een jonge gestalte, zijn zoon, burgemeester en voortreffelijk vaderlander, die zich op ridderlijke wijze van zijn plicht, zijn vader bijstand te verlenen, kwijt. Het menselijke treft het meeste. Daar is in den zoon iets, dat reliëf geeft aan het oude geslacht De Geer. Met zijn naam boet hij de daden van zijn vader.

Zijn vader...... en nog steeds is het die De Geer, dien wij uit de kamer Kenden, ietwat scheef op de stoel zittende, een enkele aantekening makende, schijnbaar niet luisterende, maar toch elk woord onthoudende. Fel van repliek, gevaarlijke, scherpzinnige tegenstander. Zo meteen zal hij terugvallen in de parlementaire spreektoon, als hij gewaagt van „den geachten spreker van hedenmiddag", en daarmee den advocaat-fiscaal bedoelt. Het is of het verleden opstaat. Men heeft het gevoel, dat niet alleen een verdachte om zijn vonnis vecht, maar dat ook een staatsman zich nog eenmaal tot het volk richt.

Tegenover hem, Prof. Van Hamel, uit gans ander hout gesneden. Bij De Geer is het intellect oveheersend, het gevoel bijna weg te cijferen. Geen man, van wien liefde uitstraalt. Alleen vlijmscherpe, klare logica. Hersenen, geen hart. De president is voor alles geladen met die felle passie, die het leed kan veroorzaken. Men mag zeggen, dat de rechter objectiviteit moet betrachten. In het formele is prof. Van Hamel zeker niet tekort geschoten. Er was in zijn toon die ondergrond van verontwaardiging, die zovelen onzer beving, toen wij hoorden, dat De Geer uit Londen was teruggekomen, om als zwervende eenling die vrede te zoeken, die een hogere bestiering nog drie jaren aan de wereld zou ontzeggen.

Ziedaar de kern van wat men kan noemen de morele kant van deze zaak. Heeft de eenling het recht om, tegen het gebod van de Vorstin, tegen het verzoek, tegen de klemmende waarschuwing van de regering in, in deze gruwelijke en bittere oorlogstijd, in deze totale strijd, de weg te gaan, die zijn geweten hem niet verbiedt en zijn begeerte hem voorschrijft?

Ik mag eigengereid, individualistisch geweest zijn, meent De Geer, maar ik had het volste recht te handelen, zoals ik deed, want ik was ambteloos burger. Zijn er in de ideologische strijd ambteloze burgers, zoals die er waren in vroegere oorlogen of ligt op ons allen de last, in volstrekte mate en met inzet van al onze krachten mede te helpen aan de verdrijving van de boze, die Mr. Van Hamel de antichrist noemde. Prof. Van Hamel heeft zulks gedaan en hij heeft zware tol betaald. Deze De Geer verkoos de andere weg, deze verfijnde en nerveuze aristocraat, deze man van het feilloze verstand miste het feilloze gevoel voor de tijd, waarin hij leefde. De Geer betrok een wachtkamer, de anderen wierpen zich in de strijd. Een strafrechterlijke schuld ligt hierin niet opgesloten, maar wij denken, dat ook zijn zoon deze morele kant het zwaarst te dragen vond.

Daar zijn er ook, aan wie het vraagstuk totale oorlog of niet, zich niet heeft voorgedaan. Tot een der eerste getuigen behoort onze gezant in Lissabon. Gewichtige post in oorlogstijd, Centrum van spionnage en contra-spionnage. Op zijn niet-doorgegane reis naar Indië deed de heer De Geer Lissabon aan. Wat heeft men daar gedaan? Heeft men er hem met alle kracht terug trachten te houden, heeft men de energie en invloed ontwikkeld, om dit teruggaan naar Nederland te beletten?

Niets van dat alles. De Duitse gezant heeft den onze glansrijk verslagen, 't Schijnt de vloek van onze diplomatieke dienst te zijn, dat vele van zijn leden uitmunten door keurige costuums en keurige gezichten. Wie dit getuigenis heeft gehoord, kan met de beste wil van de wereld niet volhouden, dat hij een man heeft horen spreken. De enige man in Lissabon is de moeder van den gewezen thesaurier-generaal, Mr. Ries, geweest, die met kracht heeft gepoogd om De Geer te bewegen, niet naar huis te gaan.

Voor de rest hadden onze officiële vertegenwoordigers in Lissabon onderlinge ruzie, aten, dronken en praatten met De Geer, maar deden verder niets. Zij namen den oud-premier niet au sérieux. Het verbazingwekkende is echter, dat hij een van de weinige mensen was, die in Lissabon wel au sérieux te nemen waren. Hij was een man, die wist wat hij wilde, en dat kan men van gezelschap van Hare Majesteit te dezer plaatse niet zeggen. Op een morgen was De Geer doodeenvoudig weg, met een vliegtuig vertrokken en men zond aan onzen consul-generaal te Barcelona alsnog een telegram, om dat te doen, hetgeen men drie maanden lang in de Portugese hoofdstad had verzuimd. De Geer is in Lissabon niet onder observatie gesteld; er was geen Nederlandse inlichtingendienst: er was geen Nederlander op het vliegveld aanwezig, toen Jhr. De Geer vertrok. Wel de Duitse gezant, die blijkbaar wou zien of de kostbare vogel inderdaad met de Lufthansa de lucht in ging.

De eigenaar van het Hotel de Paris, een Italiaan, had een scherper blik. Hij zeide tegen den Nederlandsen perschef in Lissabon, dat **„het oudemannetje**, dat hier zo dikwijls komt, met den Duitsen gezant in betrekking staat". De perschef rapporteerde het, maar zijn mededelingen zijn in de zonnige lucht van het Zuiden vervlogen. Wanneer de heer De Geer onzen gezant opzocht — wij schrijven nu 1940, en Nederland staat voor een dodelijke worsteling — wordt er over politiek niet gesproken. Als de gezant het getuigenhekje verlaat, glimlacht men in de zaal tegen elkaar; een veelbetekenende glimlach: een slecht punt voor de Nederlandse diplomatie.

Prof. Gerbrandy.

Gerbrandy, de bittere tegenstander. Klein, gedrongen, fel. Voor De Geer was Mr. Gerbrandy iemand, die niet in het fijne van het politieke leven was doorkneed. Voor den hautainen aristocraat was de Friese anti-revolutionnaire advocaat iemand, dien men voorbij moest gaan. Tussen beiden is het conflict ontstaan.

Daar was het scherpe brein, dat in verstandelijke termen denkt; daar was ook de korte, gedrongen wil, die de taak van Nederland in de wereld als een van God gegevene ziet, die onverzettelijk en onverzoenlijk is. Een voorhamer en een floret. Geen groot woord tussen beiden gewisseld. Aan beide zijden waarschijnlijk mateloze verachting. Aan beide zijden zoveel beheerstheid, dat men niet tot het uiterste gaat. Van Mr. Gerbrandy horen wij, dat de heer De Geer in de zomer 1940 voor een rustkuur naar Zwitserland wilde vertrekken. „Dat vertrouwde ik al niet, mijnheer, ik zei, dan ga ik maar mee."

„Waarom wilde u meegaan?"

„Ik wilde meegaan, omdat ik dacht, dat De Geer niet in Zwitserland bleef. De Geer leefde in een andere wereld. De Geer dacht aan toenadering tot den vijand. De Geer zocht het compromis. Steeds maar weer kwam hij op het compromis terug, tot ten slotte de hoogste autoriteit ingreep".

„U vond het niet gewenst, mijnheer Gerbrandy, dat De Geer na zijn aftreden in Londen bleef?"

„Neen, ik wilde deze snoek niet op het droge laten".

„Is verdachte zich komen afpresenteren?"

„Neen".

De antwoorden van verdachte en getuige zijn al typerend. Het korte droge „neen" van Gerbrandy; het zachte, hoffelijke „dank u zeer, mijnheer de President", met onnavolgbare Haagse nonchalance uitgesproken, van De Geer.

„Een ogenblik", zegt Mr. Gerbrandy, „is nog door mijn hoofd gegaan, om de Secret Service in het geval te mengen".

„U dacht aan andere middelen dan het schrijven van een brief?"

„Ja".

Gerbrandy, Welter, Bolkestein, de Londense regering, paraderen nog eenmaal voor de tafel. Na hen verschijnen de duistere figuren uit de bezettingstijd, die De Geer geholpen hebben om zijn brochure „Synthese" het licht te doen zien. Daar is Dr. Otto Bene, arrogant, zoals alleen een Duitser arrogant kan zijn; daar is Dr. Goedewaagen, professoraal en betogend; daar is Ernst Voorhoeve, met een slecht, scherp gezicht, en daar is ten slotte Van Geelkerken, beleefd en louche. Zij allen hebben een oud-Minister-President de helpende hand geboden.

De enige, die hem in deze zaal de hand biedt, is de drukker van de brochure. Een bekend pacifistisch, anti-militaristisch uitgever. „Ik dacht, als mijnheer De Geer zoiets schrijft, dan zal het wel voor mekaar zijn en dat denk ik nog, want het is een prima man". En dan met luide stem zich omdraaiende: „Hier hei je mijn hand, mijnheer De Geer, en het beste ermee, dag heren".

Andere getuigen: Van Randwijk, vlot en ietwat jongensachtig. Het Tweede-Kamerlid Scheps, een moedig mand, die een brochure met tegengif schreef en instede van een getuigenverklaring een politieke redevoering afsteekt, die de zaal doet glimlachen. Dr. M. van Blankenstein ten slotte, die verklaringen uit de Londense tijd aflegt, verklaringen, welke gevoegd worden bij de vier en vijftig verhoren, die de Nederlandse politie-beambten uit heel Europa hebben verzameld: want als één zaak nauwkeurig is nagegaan, dan is het deze wel. De merkwaardigste der getuigenissen is die van Joachim von Ribbentrop: hij zeide, De Geer te hebben laten terugkeren, omdat hij hoopte, hem een Nederlandse regering te laten vormen.

„Verdachte", zegt Prof. Van Hamel, „u schreef in 1942 nog een brochure: Synthese. U gelijkwaardige partijen oorlog met elkaar voerden, die best tot elkander te brengen waren?"

„Daar wil ik in mijn pleidooi op antwoorden".

„Neen, ik wil nu een antwoord op deze vraag hebben: het is een concrete vraag".

„Deze vraag is niet concreet".

„Het Hof zal zelf uitmaken, welke vragen concreet zijn".

Verdachte, met de knokkels op de lessenaar slaande: „Ik heb in het voor-onderzoek alles gezegd en daaraan refereer ik mij".

De President: „Ik stel u concrete vragen en ik verwacht een concreet antwoord. U hebt zich tegen de uitdrukkelijke wil van de regering in de macht van den vijand begeven, niettegenstaande men u herhaaldelijk heeft gezegd, dat het gevaarlijk en onjuist was".

Verdachte: „Als u wil met wens assimileert, hebt u gelijk, maar ik wil dit punt voor mijn pleidooi bewaren".

De President: „Het Nederlands procesrecht brengt met zich mede, dat het Hof u vragen heeft te stellen. En vragen wil **stellen.** Hebt u zich tegen de wil van de regering in de macht van den vijand begeven?"

Verdachte: „Gelijk u reeds in de stukken kunt lezen, heb ik dat gedaan als u wil met wens gelijkstelt".

De President: „De uitdrukking „gelijk u in de stukken kunt lezen" kunt u gevoeglijk weglaten".

Zo laait telkens een klein duel op, zo verstrijkt uur na uur: geleidelijk wordt het beeld duidelijker. Een man, die grote fouten heeft gemaakt en die ten slotte moet bekennen: „Ja, ik ben individualistisch, egoïstisch, eigengereid geweest, maar ik heb niets misdadigs gedaan". Dat is het gegeven de volgende dag de advocaat-fiscaal, Mr. Bakhoven moet bewijzen.

Requisitoir.

Biezonder Gerechtshof te Amsterdam, Zaterdagmiddag: Het woord is aan den advocaat-fiscaal. De rechters gaan zitten. Art. 102, Wetboek van Strafrecht. Hulpverlening aan den vijand, in tijd van oorlog. Heeft de heer de Geer de opzet gehad, de voorwaardelijke opzet in dit geval, om deze hulp te verlenen?

Twee en vijftig jaar geleden is een student cum laude in de rechten gepromoveerd op een proefschrift: De grenslijn tussen opzet en schuld. Die student heette De Geer.

Twee en vijftig jaar later, aan het eind van zijn leven, zal nog eenmaal over de grenslijn tussen opzet en schuld een bitter debat ontbranden tussen den verdachte De Geer en den representant van de Nederlandse overheid. Geen cum laude. Geen bloemen. Geen promotie-diner. Realiteit. In onze rechtszalen — en het is onze trots — wordt recht gezocht krachtens de oude stelregel: ieder het zijne.

Wat men van het requisitoir van Mr. Bakhoven zeggen mag, het was een eerlijke en oprechte poging om recht te zoeken. De voorwaardelijke opzet acht hij bewezen. Verdachte had „moeten en kunnen voorzien" door de talloze waarschuwingen, die hem uit Londen deelachtig waren geworden, dat hij feitelijk den vijand hulp verleende. Vóór dit juridische betoog heeft Mr. Bakhoven een uur gesproken over de brochure van Generaal Reynders. Hierin wordt gezegd, dat het cabinet De Geer door in Februari 1940 ons oppercommando en onze strategie te wijzigen, den vijand in de kaart heeft gespeeld en de Franse bondgenoten heeft bedrogen.

De advocaat-fiscaal verwerpt de opvatting-Reynders. Tevens breekt de advocaat-fiscaal de staf over onze neutraliteitspolitiek, over de radiorede van De Geer van 20 Mei 1940, over zijn defaitistisch onderhoud met Churchill, over zijn zoeken naar een compromis met de Duitsers in dagen, dat velen nog naar dat compromis zochten. En hier worden, dunkt ons, zaken besproken, waarover geen rechtbank te oordelen heeft, dan die Ene, die ons allen wacht. Waarover alleen een volksvertegenwoordiging, krachtens haar recht van enquête, de formele mogelijkheid heeft, een oordeel te vellen. Het was geen schitterend requisitoir. Het was een knap en gedegen stuk werk, zoals wij dat gewend zijn van onze degelijke vertegenwoordigers van het Openbaar Ministerie. De eis is bekend. Het was geen waardig slot. Een Minister van Staat, van hulpverlening aan den vijand beschuldigd, verdient sindt oudsher een beter lot. Hem moet het recht gelaten worden, met de zwaarste straf te boeten voor hetgeen hij heeft gedaan.

Slot.

Het einde komt in de Zaterdagavond. De zwoele Meidag is verstreken. Onder het lamplicht glinstert het floret van den staatsman De Geer. Een enkele bliksemschicht verlicht de hemel boven Amsterdam. In een sonoor rollen van de donder gaan de eerste woorden verloren. Jhr. de Geer staat nu als verdediger in eigen zaak voor de lessenaar.

„Edelgrootachtbare heren, President en raden, als kind vermeide ik mij wel in de gedachte, hoe het zou zijn, van een misdaad beschuldigd te wezen, die men niet had begaan; hoe het zou zijn, wanneer op het laatste ogenblik de ware misdadiger naar voren trad. Dat laatste kan in dit proces niet, en, aan het eind van mijn leven, wordt deze droom uit de kinderjaren werkelijkheid..."

Drie en een half uur zit men geboeid te luisteren. Het is een rede, groots van allure, en zelfs de bitterste vijand van De Geer zal moeten getuigen, dat deze zes en zeventigjarige een meesterstuk van welsprekendheid heeft geleverd, een meesterstuk ook van sluwheid en slimheid. Nog kan hij zijn zinnen bouwen, fel en schitterend. Nog zijn onder de woorden verborgen de scherpe, venijnige steken, nog is er soms even een aristocratische humor in een enkele zin. De President den verdachte een brief voorlas, waarin hij ervan werd beschuldigd, in Berlijn een onderhoud met Himmler en Hitler te **hebben gehad.**

„Wat denkt gij daarvan, verdachte?"

„Ik zou dit willen noemen, mijnheer de President, een note gaie in een sombere week".

De grenslijn tussen opzet en schuld. Nog eenmaal poneert Jhr. De Geer zijn stellingen tegen zijn opposant, het Openbaar Ministerie, en dan sluit hij met de peroratie: „Mijnheer de Voorzitter, de geachte spreker van hedenmiddag heeft van verzachtende omstandigheden gewaagd. Ik ken geen verzachtende omstandigheden. Als gij bevindt, dat waar is, hetgeen mij ten laste wordt gelegd, is dit een misdrijf van zo ernstige aard, dat slechts de zwaarste straf kan volgen. Ik pleit slechts verzachtende omstandigheden, zoals de advocaat van Dreyfus die pleitte: de enige verzachtende omstandigheid is, dat mijn cliënt geen schuld heeft. Mijnheer de Voorzitter, hulde brengende aan het betoog van den vorigen spreker, wil ik zeggen, dat, hoe het oordeel van u en uw geacht Hof zal uitvallen, ik zal blijven volhouden: Ik ben onschuldig".

De avond is rustiger geworden. Er valt een stilte.

De President: „Ik wil u nog één vraag stellen. Erkent u, dat het gaan naar Nederland tegen de uitdrukkelijke wil van de regering en het schrijven van uw brochure zijn „res mali exempli"?"

De verdachte: „Mijn antwoord heb ik bereids gegeven".

Een hamerslag. De zitting is gesloten.

H. A. Lunshof.
(Elsevier).